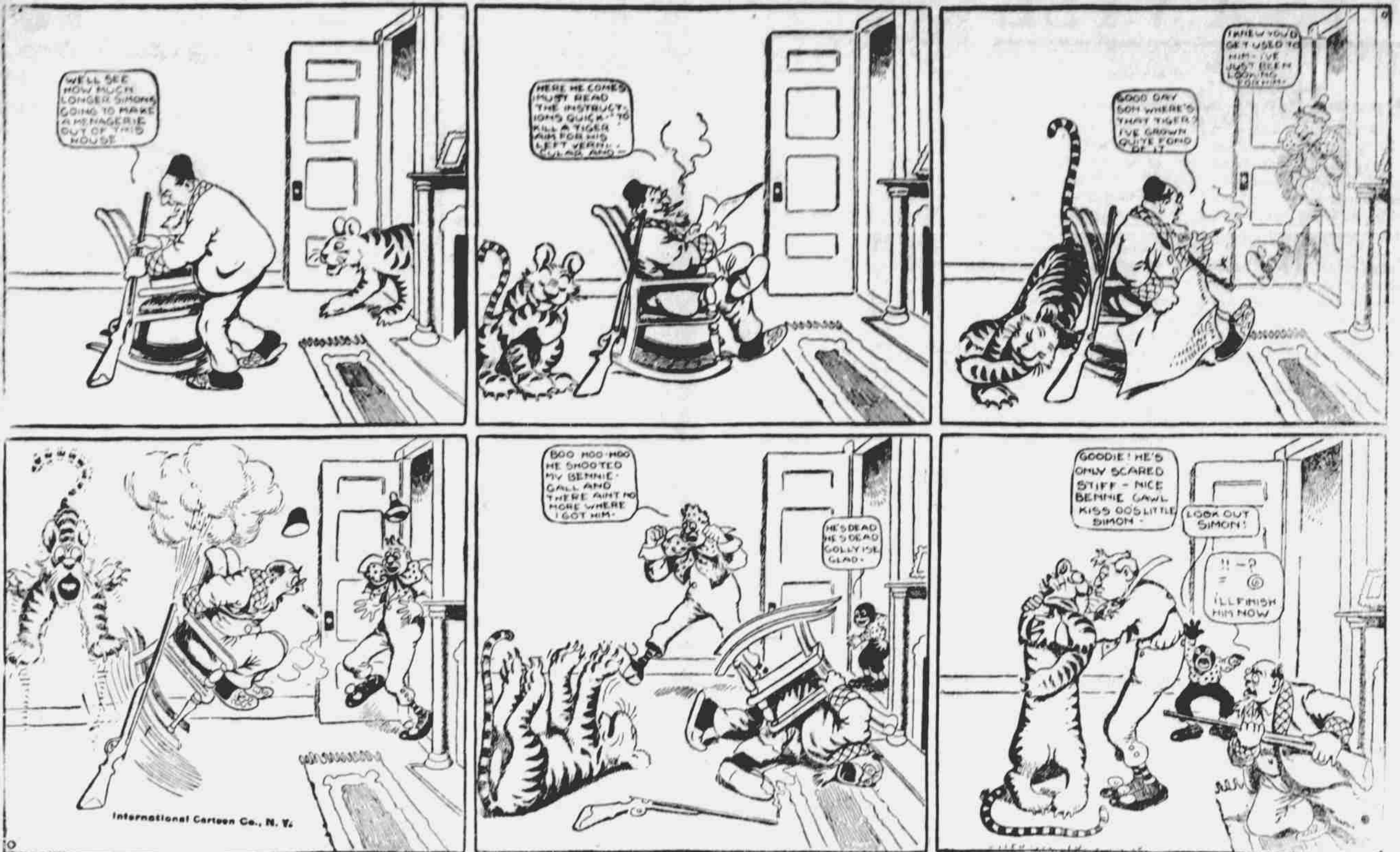

114 SIMON SIMPLE AND "BEN-GAL"

SIMON SIMPLE A BENGÁLSKÝ TYGR.

Česko-americký přehled.

Vypráví o zkušenostech ve staré vlasti. — V min. dnech do svého domova v Clevelandu navrátil se p. Jaroslav Šiškovský, výborný houlička, z Čech, kde po více jak 3 roky byl zákem proslulého českého mistra prof. Ševčíka v Písku. V městě Písku, jak nyní sděluje, zůstal do 16. ledna letos a na rozloučenou uspořádal tam koncert ve prospěch Červeného kříže, kterážto produkce byla kritikou nadšeně přijata. Před tím navštívil Vídeň, Berlín, Francii a Itálii a do Ameriky se vrátil hollandskou parolodí "Amsterdam." — Ve Vídni vzdor válečnému stavu jest prý poměrně klidno a v Berlíně jakási uklidněnost je prý ještě patrnější. Němci věří v konečné vítězství a vyhlášení se rovněž nebojí. Rumunsko posílá jim prý zásoby obilí a také z Čech je hojně potraviny do Německa dováženo. Čechy utrpěly válkou velice. Některé pluky byly na bojišti decimovány a z 11. českého pluku zůstali po kruté seči pouze tři vojáci.

Krajan hledá svého bratra. — Z Clevelandu se sděluje: Nyní 20-letý Matěj Novák přijel do Ameriky z Čech před třemi lety a usadil se původně v Chicagu. Po nějaké době trvalé zaměstnání v Chicagu nezískal, pustil se do světa a konečně uvízl na kterémsi farmě blízce Youngstown, O., kde různé zemědělské práce vykonával. Před rokem za přecházení železniční křižovatky, dostal se pod osobní rychlovlak a obě nohy mu nad kotníky ujety. Nešťastný jiných strávil šest měsíců v nemocnici v Youngstown a po svém propuštění byl odkázán na veřejnou dobročinnost. Před nedávnem došel, že jeho starší bratr Jan přijel rovněž do Soustátí a v Clevelandě že se usadil. Jel tudíž do Clevelandu a tam ujal se jej přístěhovalecký agent Řípíeh a za pomoci policie zahájil okamžitě pátrání po Janu Novákovi v našem městě, přesvědčil se však, že bratr zmrzačeného zde usazen není a jeho cílem je rovněž Chicago se stalo. Vzhledem k tomu nešťastný jiných byl do Youngstown poslán zpět, poněvadž Youngstown jest prý ve skutečnosti jeho americkým domovem. Matěj Novák doufá vyprostiti si během doby tolik peněz, aby si mohl koupiti umělé nohy a následně ležet práci zastávat a případně svého

nezvěstného bratra v Americe vy-pátrati.

Úspěch krajana-vynálezce. — W. J. Karban, krajan z Bryant, Wis., v min. dnech navrátil se z Washingtonu, D. C., kam na žádost paroplavebních úředníků se odebral, aby tam demonstroval svůj vynález, na který mu byl letos vydán patent. Jest to "záchranný oděv," který nahradí záchranné pásky. Karban zhotovil oděv z nepromokavé látky, tak se strojený, že voda nemůže nijakým způsobem do oděvu vniknouti. U paží jsou vzduchové prostory, tak že jest hlava bezpečně držena vzhůru nad vodou, neboť v nohavících žádné vzduchové prostory není. Přes hlavu jest též pokrývka s průhlednou částí pro oči a velice důmyslně sestavenou pokrývkou pro dýchací ústrojí, zabraňující vniknutí vody, když vlny naráží na hlavu. Pomocí korku uzavře se, když by voda chtěla dovnitř vniknouti, odtokem vody pak opět se otvor k dýchání slouží sám otevře. V zimních měsících slouží tento nepromokavý oděv k tomu, aby tělo si zachovalo svou přirozenou teplotu, během té doby, kdy jest člověk ve vodě. Mnoho životů bylo při námořních katastrofách ztraceno jedině proto, že ledová teplotura připravila i dobrého plavce o život. Zkoušející komisaři dali Karbanovi celou zařehaňovací posádku k dispozici. Demonstrace se znamenitě vydařila a zkoušející komise slíbila podat i vynálezce příznivou zprávu.

Honba se smutným zakončením. Josef Kahela, bydlící blízce Ellinger, Tex., předmin. neděli vážně zraněn utrpěl při honbě na křečky, byv střelen svým přítelům, z jehož dvojky vyšla nešťastnou náhodou, jako obyčejně rána, a celý náboj ptáčích broků zasáhl ho do nohou, rukou a částeců i do života. Zranění jeho prý jest dosti těžké, ale lékaři doufají, že zachován bude na životě. — Druhou obětí lovecké náruživosti stal se mladý krajan Louis Kopecký, jehož otec jest rolníkem a bydlí v Laneport, východně od Taylor, Tex. Zraněn při honbě, které přivodil si tím, že nešťastnou náhodou vyšla mu z jeho ručnice rána, stalo se proň osudnějším nežli pro Jos. Kahelu. Nešťastnému mladíku musela býti lékařů v městě Taylor odňata levá ruka, takže sůstane do smrti mrzákem. Menší poranění utrpěl též na nose a na tváři, kde zasazen byl několika broky.

Zlomil si vaa. — V min. dnech

politování hodně nešťastí potkalo Fr. Bydálka, rolníka ze Sylvania, asi 10 mil od Racine, Wis., kterýž spadl s vozu naloženého tunou kukuřičné slámy a zlomil vaz. Skonal na místě. Bydálka přijel na pole s bratrem a jali se nakládat kukuřičnou slámu. Koňe najednou počali jeti a Bydálka ztratit rovnováhu, skácel se s fúry na zem. Když k němu bratr přiběhl nemohl mluvit a byl jak vše nasvědčovalo, okamžitě mrtve. Nebyhne tělo odneseno na farmu, kam přivoleli lékaři z Corliss, kteří shledali, že nešťastný muž zlomil si vaz.

Životy malých dítek ohroženy. V Chicagu 4-letý synáček manželů Pavla a Anny Voseckých byl by v min. týdnu málem sebe a svou dvoletou sestřičku Růženu připravil o život. Matka dítek odedla z domova něco nakoupit a zanechala děti doma samotné. Po odchodu matčině hrál si Frantík s kohooutky plynových kamen a jeho otevířel. Anž by tušil nebezpečí hrál si pak dále. Zatím unikal otravný plyn stále a za nedlouho obě dítky omámil. Na štěstí nezdržela se Vosecká příliš dlouho mimo dům. Vrátila se domů, našla obě dítky v bezvědomí. Učinila ihned poplach, sousedé se seběhli a jen rychleji zakročeni a včasné pomoci lze děkovati, že byly ještě k životu přivedeny.

Chlapec utrpěl vážná zranění. V min. týdnu, ubíraje se v Chicagu s několika spolužáky do školy, bolestně zraněn utrpěl 6-letý synáček dra. Jindřicha Těťeva. — Chlapec zasazen byl při běhání po ulici automobilem, vezoucím účastníky k pohřbu, a byl poraněn na hlavě za pravým bhemem a na nose. Poraněn byl ihned odvezen šoférem domů a dr. Těťev pak synáčka pečlivě ošetřil.

Úmrtí starých osadníků. Předmin. neděli v Lincoln, Ill., zemřel p. Václav Haeh ve věku 59 let. — Smrt následovala po odejmutí nohy, kterou si znesul před dvěma roky při nehodě na pouliční káře pohmoždil. Václav Haeh bydlil dříve v Cedar Rapids, Ia., po posledni 22 roky však žil v Lincoln, Ill. Zesnulý krajan zanechává matku, paní Albert Hachovou v Tama, Ia., 4 bratry a sicut Jana v Chelsea, Josefa v Ravena, Neb., Karla v Clutier, Ia., a Petra v Cedar Rapids, Ia. a 4 sestry: Paní Josef Andrieovou a pí. Harbaru Kunovou v Cedar Rapids, pí. Wm. Manleyovou v Omaha, Neb., a pí. Jan Bendovou v Tama, Ia. Zesnulý pohřben byl

na Česko-Národním hřbitově v Cedar Rapids. — V Chicagu zemřela pí. Marie Černá, rozena Benešová. Do Ameriky přijela před 43 roky z Březnice, kraj tábořský, v Čechách. — V New Yorku zemřel p. Frant. Mach ve věku 64 let. Narodil se v Mnichově Hradišti a do Ameriky přijel před 41 rokem.

Ženská Hlídka

Antonie Matějková, Crete, Neb., 16. února 1915. — Ctěná paní pořadatelko a redakce "Pokroku"! Jelikož nám čas dohází, musím si opět předplatit na ten náš milý "Pokrok" obnovit. Zaslám tudíž předplatné za sebe a moji dcerku, paní Tillie Záleskou, a zároveň přikládám \$1.00 pro ty nešťastné vdovy a sirotky, jež tolik ve staré vlasti následkem hrozných válek musí trpět a to nevině. — Přátelé, pomáhejte, každý sebe menší obnos, na který v tomto listě budete kvitováni, velké dobro tam vykoná a bídu, která se stále více vzmáhá, uleví. Ctěná paní pořadatelko i všechny čtenářky přijímte srdečný můj pozdrav.

Ctěná přítelkyně! Díky za zásilku a zvláště za příspěvek pro ty ubohé naše krajany, kteří musí nevině zkoušet. Přijímte obě srdečný pozdrav od

Pořadatelky.

Anna Štěpánová, Willow River, Minn., 18. února 1915. — Ctěná redakce "Pokroku"! Osměluji se též pár řádek napsat do Vašeho ctného listu. Mnoho psát nebudu, protože nevím, jak do toho, jest jsem nikdy do novin nepsalala, ale přece něco aspoň o poeasí. — Zimu jsme neměli letos příliš zlou; sněh jsme dostali až v půli ledna a teď je půl února a už zase chýlí se dolů. Tak se zdá, že ta zima byla náramně krátká, neboť při té práci to tak utíká, že se ani člověk nenaděje a už bude zase jaro. Nového toho nevímu mnoho, než že se sem přistěhoval náš syn Frank Štěpán z Montgomery, Minn., a károu dobytka a chce tu zkusit farmařit. Koupil 160 akrů pozemku, skoro vše vzděláno a tak chce zkusit, jak to půjde s dobytkem. Též si musím předplatit na "Pokrok" a "Amer. Venkov", aby mi je administrace nepřestala posílat. Bylo by mi to těchto časopisech příliš smutno. Za premi si přeji kalendář Peřířkův a tytoje nožky. Přijímte srdečný po-

zdrav, tak též i čtenáři a čtenářky. Ctěná paní! Díky za dopis a bude nás těšiti, když přijdete zase brzy mezi naše dopisovatelky, neboť rády vítáme hosty ze všech států této naší nové vlasti. Srdečné vás zdravím. Pořadatelka.

Karolina Krémárová, Lorraine, Kans., 21. února 1915. — Ctěná redakce! Zde vám zasílám předplatné — či mám říci doplatné, ježto jsme se s jeho obnovením opozdili. Však toho nese vinu ten můj starý a věčný jeho odkládání, ale musíte mu to odpustit, neboť on má tolik práce a i v neděli musí hrát dardu, proto tedy předplatné já za něho zasílám. Doufám, že nám prominete, ježto vícekrát se to nestane, neboť "Pokrok" se nám velice líbí. Při této příležitosti jsem se též odhodlala zeptati se vás, zda byste mne též do vaší "Ženské Hlídky" přijali, neboť tato jest velmi poučná a zábavná. Musím vás zároveň seznámiti s naším okolím. Zde jsme pouze dvě české rodiny, čtyři svobodní párové a ostatní jsou jinonárodovci, tak o českých záležitostech mnoho nevíme. Letošní zima jest mírná a vlnká a v posledním týdnu téměř stále prší. Jest však příjemné teplotou zrovna jako z jara a farmaři se těší zase na dobrou úrodu, neboť i poslední úroda byla zde velice pěkná a obilí též dobře platí. Pro tentokrát musím již ukončit, však bude-li tento prý můj dopis uveřejněn, budu psati častěji a více. Prozatím tudíž přijímte všichni srdečný pozdrav. Ctěná paní! S radostí vás přijímáme do našeho kroužku a bude nás těšiti, když často mezi nás přijdete; obzvláště nemáte-li ve svém okolí krajanů, tož se přijďte pobaviti mezi nás. Prozatím vás zdravím. Pořadatelka.

Božena R. Fitlova, Swanton, Neb. — Jsem opět nucena napsati článek do "Pokroku", bych odpověděla na článek, který jsem nalezla v čísle ani před třemi týdny, napsaný zřejmě jednatelcem. Líbí mi velice, že moje první dopisy do časopisů musejí býti na tenhle způsob, ale člověk nikdy se nepřihlíší, až když dostane nějakou pochvalu, na příklad jako dostal náš klub Komenských. Pan dopisovatel píše, že to byla chlouba o našem klubu. Draží čtenáři, byla to chloubka, aneb penajvat! — Věřte, když potom člověk se cítí jako čtyřnohý zvíře — k — a — jak bylo psáno, to už by se slepý, němý a hluchý cítil uražen. A že jenom předsedkyně byla uražena — všichni členové klubu by-

li — ale mladé, nezkušené duše si nedovolily odpovědět. Tážete se, co jest zdravější, sklenice čistého piva, aneb obarvená voda. Což pivo jest kaše; škoda, že takový dobrý přítel piva a nevíte, že v pivě jest taky voda. Čím pak asi to pivo udělá tak žlutým? Draží čtenáři, nechej zabíratí místo na tak nedůležitou věc, vždyť jest mi do smíchu! Dovoďte, bych pokračovala dále. Zajisté jsme každý z nás dělali rovné stopy, když jsme šli domů — z naší obarvené vody. Stranu toho materiálu, zasláno vám od pana Šmrhy, opět se podíváte dobře, prosím, na razítko a budete překvapeni — už jest tomu přes tři roky. Tak jak jsem se učila počítat ve škole čtyři jde za třemi, není-li pravda? Mám zde dopis od pana Šmrhy, neboť jsem psala přímo jemu, a ten praví, že už to jde na čtvrtý rok. Též jest pracuji pro slávu. Nikoliv! Mám oči otevřené a vidím, jak Češi zdejší jsou utiskováni od jiných národů. — Právě proto jsem založila zde klub, by naše mládež měla kde se poučit. Češi swantonští, vždyť už jest to dosti dlouho, co dřímeme, probudme se! Jest zde většina Čechů a musíte posílati své dítky do školy, kde jsou vyučovány učitelkami, které považují Čechy za cikány, nevzdělance atd. Proč my Češi nemůžeme mít více českých učitelek, profesorů atd.? Jsem na to hrdá, že jsem první česká učitelka na veřejných školách ve Swanton. Díky mhu dává mi mému drahému zesnulému otci, kterýž mně držel v přislanosti a stále poukazoval na dobré učely. — Zdejší školní rada porouští z pěti mužů a jenom jeden z nich jest Čech. Swanton postavilo školu, Češi platíjí daně, poněvadž mají majetek, ale jiný národ všechno vede. A myslíte, že něco dočítáme, když stále budeme pořádat dupandy a šindily! Nikdy! Co budete očekávati, vy staří Čechové, když naše snahy budete zdrcovat! Jsem ve Spojených Státech Jednoty, spolky české. Tyto vyžadují, by Čech se hlásil k Čechům, ale divíte se, když mladík aneb dívka zapře mateřskou řeč. Nemusíte, poněvadž, jaké povzbuzování zdejší mladé sily obdržely — nebylo by nic divného, kdyby všechny odstoupily od Čechů. Ale členové slíbili, že obětují jejich největší snahy k tomu, by náš český národ byl sile považován jako duševně vzdělaný a pokročilý. Pozdrav na všechny čtenáře.